

„Personlig og konfidentielt“

1930

107150

Vår forfatning innrømmer enhver borger en vidtgående frihet til å tro, tenke og ytre sig som han vil, men forutsetter samtidig lojalitet mot forfatningens ånd og troskap mot de frisindede og nasjonale prinsipper som forfatningen er bygget på.

Disse forutsetninger er blitt brutt ved at revolusjonære klassepartier i ly av vår frie forfatning systematisk undergraver det nuværende samfunns anseelse, statens autoritet og folkets rettsbevissthet, i den hensikt innad å oprette et klassediktatur og utad å gjøre landet avhengig av fremmed makt.

Under den krise vi nu gjennomlever øker disse revolusjonære krefter og deres fremmede forbundsfeller sine anstrengelser til det ytterste, og tvinger derved de samfunnsbevarende krefter til mottrekk. Thi historien lærer oss at selv et mindretall i slike tider kan rive til sig herredømmet, når flertallet og statsmakten ikke i tide ser faren og vender sig mot den. Har mindretallet først fått statens hjelpemidler i sin hånd kan det gjennom diktatur holde flertallet nede i trellekår og fremme sine klasseinteresser. Det er da for sent for flertallet å reagere.

Ved stortingsvalget i 1930 sa flertallet av det norske folk klart ifra at det ikke lenger vilde finne sig i dette revolusjonære undergravningsarbeide. Ved den aksjon som statsråd Quisling nu har innledet i pakt med denne meningsytring er saken kommet frem til behandling av statsmyndighetene.

Vi krever da at våre myndigheter en gang for alle og over hele linjen setter en stopper for den revolusjonære og landsforrederiske virksomhet i Norge, og sikrer vårt folk en fortsett fri og fredelig utvikling.

Vi krever at løftene fra valgkampen i 1930 nu blir innfridd.